

РЕШЕНИЕ

№ 764

гр. София, 02.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 19.01.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

**ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Геновева Йончева**

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **11492** по описа за **2023** година докладвано от съдия Зорница Дойчинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/:

Образувано е по касационна жалба на началник група при СДВР-ОПП, срещу решение № 4685/19.10.2023 г. по НАХД № 9003/2023 г. на Софийски районен съд, с което е отменено наказателно постановление /НП/ № 22-4332-029237/10.05.2023 г., издадено от началник група при СДВР-ОПП, с което на А. Б. Б., на основание чл. 175, ал. 1, предл. 1 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца, за нарушение на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП.

Касационната жалба съдържа оплаквания за неправилност на решението поради постановяването му в нарушение на закона. Моли се съдът да постанови съдебен акт, с който да отмени решението на СРС и потвърди НП. Моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, като прави възражение за прекомерност на поисканото адвокатско възнаграждение.

В съдебно заседание, касаторът не се явява и не се представлява. В представени писмени бележки, чрез юк А. развива съображенията си за незаконосъобразност и неправилност на съдебния акт, като моли за неговата отмяна и потвърждаване на НП.

В постъпил отговор на касационната жалба от процесуалния представител на

ответника, адв. Г., взема становище за нейната неоснователност и моли за отхвърлянето ѝ. Претендира разноски за адвокатско възнаграждение.

В съдебно заседание не се явява и не представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура, взема становище за неоснователност на касационната жалба.

Административна съд С.-град, IX-ти касационен състав след като прецени допустимостта на жалбата и обсъди направените в нея възражения, събраните по делото доказателства и извърши проверка на обжалваното решение, съобразно разпоредбите на чл. 218 и чл. 220 от АПК, приема за установено от фактическа страна следното:

За да постанови обжалвания съдебен акт, решаващият състав на СРС е приел, че А. Б. Б., на 10.11.2022 г., в 13.39 ч., в [населено място], по бул. Н. П. с посока на движение от ул. Л. към бул. Ц. Б. III, е управлявал лек автомобил „Порше Б.“ с рег. № 468M716 и автомобилът е с изтекъл срок на валидност на временни номера, видно от разрешение за временно движение, валидно до 02.11.2022 г. Водачът не е представил контролен талон към СУМПС.

За констатираното нарушение, на А. Б. Б. бил съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ серия АД № 201029 от 10.11.2022 г., издаден от младши автоконтрольор при СДВР-ОПП. Констатирано било нарушение на чл. 140, ал. 1, предл. 1 от ЗДвП и чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП. АУАН е съставен в присъствието на представител на нарушителя и е подписан с възражения, без да се конкретизират какви са. Възражения не са направени в срока по чл. 44 от ЗАНН.

След постъпването на акта в СДВР, била образувана преписка вх. № 4332р-78133/2022 г. по описа на 09 РУ СДВР, тъй като било преценено, че жалбоподателят е извършил престъпление по чл. 345, ал. 2 от НК. След изпращането на преписката на СРП е постановен отказ по пр. пр. № 1303/2023 г. за образуване на ДП от 27.03.2023 г. поради липсата на съставомерно поведение на водача. В постановлението за отказ прокурорът от СРП е постановил, препис от постановлението и събраните материали по преписката да се изпратят на СДВР-ОПП за преценка за издаване на НП и санкциониране на водача за нарушение по ЗДвП.

Въз основа на АУАН и постановление за отказ за образуване на ДП от 27.03.2023 г по пр.пр. 1303/2023 г. по описа на СРП, на 03.05.2022 г., началник група при СДВР-ОПП, е издал НП № 22-4332-029237/10.05.2023 г., с което на А. Б. Б., на основание чл. 175, ал. 3, предл. 1 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца, за нарушение на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП.

НП е връчено на жалбоподателя на 02.06.2023 г.

По делото са представени доказателства за компетентността на актосъставителя и наказващия орган, а именно заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г. на министъра на вътрешните работи, Акт за встъпване в длъжност „началник група“ в СДВР-ОПП, заповед № 8121К-13170/23.10.2019 г. на министъра на вътрешните работи за прекратяване на временно преназначаване на държавен служител и заповед № 513з-2507/2015 г. на директора на СДВР за преназначаване на държавни служители.

Пред СРС са събрани и гласни доказателства, като са разпитани свидетели.

Съобразявайки така описаната и възприета фактическа обстановка, СРС е постановил обжалваното Решение № 4685 от 19.10.2023 г. по НАХД № 9003/2023 г., с което е

отменил НП № 22-4332-029237/10.05.2023 г., издадено от началник група при СДВР-ОПП. За да отмени оспореното НП, СРС е приел, че са налице допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, изразяващи се в липса на място и време на извършване на нарушението, непълно, неясно и неточно описание на нарушенията в АУАН и НП.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, достигна до следните правни изводи:

Предмет на разглеждане е решение № 4685 от 19.10.2023 г. по НАХД № 9003/2023 г. на СРС, с което е отменено НП № 22-4332-029237/10.05.2023 г., издадено от началник група при СДВР-ОПП, с което на А. Б. Б., на основание чл. 175, ал. 3, предл. 1 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца, за нарушение на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП.

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна и при спазване на преклузивния срок.

Съдът намира подадената жалба за основателна, а решението на СРС за неправилно.

При субсидиарното действие на НПК, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените принципи. По повод приетата за установена по делото фактическа обстановка, настоящият съд счита, че СРС е събрал необходимите и относими доказателства, в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил и въз основа на последните е направил изводи, които се споделят от настоящия касационен състав.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му, сезиран с подадена от А. Б., допустима жалба.

В процесния случай, АУАН е издаден от компетентен орган - мл. автоконтрольор при ОПП-СДВР, а НП от началник група към СДВР, отдел ПП, надлежно упълномощени, в предвидената от закона писмена форма. При издаването им е спазен процесуалния ред за това, като е налице редовна процедура по връчването и на двата акта. Спазени са сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН, както и срокът на абсолютната погасителна давност по чл. 81, ал. 3 във връзка с чл. 80, ал. 1, т. 5 от ЗАНН /ТП № 1/27.02.2015 г. по т.д. № 1/2014г. на ВКС и ВАС/.

За да отмени НП, съдът е възприел описаната от АНО фактическа обстановка, като е счел, че в процедурата по ангажиране на отговорността на жалбоподателя са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, изразяващи се в липса на място и време на извършване на нарушението, непълно, неясно и неточно описание на нарушенията в АУАН и НП. Прието е, че е налице липса на описание на конкретни факти относно вменените нарушения и нарушението не е индивидуализирано в

достатъчна степен, което е довело до нарушаване на правото на защита на нарушителя и довело до невъзможност съда да установи какви са извършените нарушения.

Настоящият съдебен състав не споделя изложеното от СРС относно допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, изразяващи се в липса на място и време на извършване на нарушението, непълно, неясно и неточно описание на нарушенията в АУАН и НП. Настоящият касационен състав приема, че АУАН и процесното НП съдържат предписаните от закона реквизити като минимално изискуемо съдържание - чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. Посочено е ясно мястото на извършване на нарушението - в [населено място], по бул. Н. П. с посока на движение от ул. Л. към бул. Ц. Б. Ш. Нарушението е такова, че не изисква посочване на точен номер на бул. Н. П., където е спрял за проверка нарушителят. Съдържа и дата на нарушение – 10.11.2022 г. Съдържа описание на нарушението, а обстоятелствата при извършването му са конкретизирани в пълнота. Предвид на това и АУАН и издаденото въз основа на влезлия в сила акт, НП, са издадени при спазване на процесуалните правила.

В АУАН са описани основните и съществени обстоятелства, свързани с нарушението, като се съдържат всички индивидуализиращи нарушителя и нарушението данни. Нарушението е индивидуализирано в достатъчна степен, така че да може жалбоподателя да разбере какво е нарушил. Съдът намира, че по делото е доказано, че на 10.11.2022 г., около 13.39 ч. в [населено място], по бул. Н. П. с посока на движение от ул. Л. към бул. Ц. Б. Ш, Б. е управлявал лек автомобил „Порше Б.“, с рег. № 468М716, с изтекъл срок на валидност на временни номера, видно от разрешение за временно движение до 02.11.2022 г. В съставеното НП, нарушението е описано по начин, който дава възможност на лицето да разбере повдигнатото му административно наказателно обвинение. Отражена е посоката на движение на МПС, управлявано от жалбоподателя, както и е конкретизирано населеното място, в което е извършено нарушението, улицата, по която се е движело МПС-то, датата и часа на проверката.

Нарушението по чл. 140, ал. 1 от ЗДвП, макар и лаконично описано, е достатъчно конкретизирано по отношение на време, място, начин на извършване и самоличност на наказаното лице, поради което не са налице нарушения на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН. По делото не е било спорно, че жалбоподателят е управлявал автомобила, след като е изтекъл срока на разрешението му за временно движение. Нарушението е съставомерно, изразяващо се в неизпълнение на задължението по чл. 140, ал. 1 от ЗДвП - по пътищата, отворени за обществено ползване, да ползва само моторни превозни средства, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места. Съставът на това нарушение урежда изпълнително деяние, което го определя като нарушение на просто извършване, осъществявано чрез противоправно действие.

Съгласно разпоредбата на чл. 140, ал. 1, изр. 1 от ЗДвП, по пътищата, отворени за обществено ползване, се допускат само моторни превозни средства и ремаркета, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места. Съобразно нормата на чл. 140, ал. 2 от ЗДвП, условията и редът за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и редът за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства се определя с наредба на министъра на

вътрешните работи, съгласувано с министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията и министъра на отбраната. Приложима в конкретния случай е Наредба № I-45/24.03.2000 г. за регистрацията, отчета, пускането в движение и спирането от движение на моторните превозни средства и на ремаркета, теглени от тях, която в разпоредбата на чл. 29 предвижда, че за всеки комплект транзитни табели с регистрационен номер отдел/сектор "Пътна полиция" при СДВР/ОДМВР издава разрешение за временно движение. Както в АУАН, така и в НП, по ясен начин е посочено нарушението, за което е санкционирано лицето – управление на МПС, с изтекъл срок на временните табели, разрешение за временно движение е валидно до 02.11.2022 г. Изтичането на срока на валидност на временните регистрационни табели безсъмнено се приравнява на управление на МПС без надлежна регистрация. Поради това за санкционираното лице е било напълно възможно да разбере за какво именно нарушение е започнало административнонаказателното производство и да се защити. В действителност, бланкетният характер на разпоредбата на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП налага препращане към посочената Наредба № I-45/24.03.2000 г., но липсата на това препращане не представлява съществено процесуално нарушение, тъй като наказаното лице е имало възможност да разбере за кое негово поведение е ангажирана административнонаказателната му отговорност.

Районният съд, като инстанция по същество, е длъжен да анализира цялата доказателствена съвкупност и да посочи кои обстоятелства счита за установени и въз основа на кои доказателствени материали. В настоящия случай, в мотивите си СРС е изложил единствено съображения относно процедурата по съставяне на АУАН и по издаването на НП, но не са изложени мотиви по приложението на материалния закон, т.е. материалноправната законосъобразност на НП. Допуснатите от въззивния съд процесуални нарушения са съществени, тъй като представляват неизпълнение на служебното задължение на съда, след като проведе съдебното следствие по начин, който осигурява обективно, пълно и всестранно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по делото, и извърши цялостно и законосъобразно обсъждане на доказателствените материали и изясняване, по предвидения в НПК ред, да изложи мотиви по съответствието с материалния закон, извършено ли е административно нарушение с посочената правна квалификация описано в процесния краен санкционен акт, извършено ли е то от въззивния жалбоподател и правилно ли е определена санкцията.

С оглед изложеното, се налага отмяна на обжалваното решение на СРС, а допуснатите нарушения следва да се преодолеят при ново разглеждане на делото от друг състав на същия съд.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, IX-ти касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 4685 от 19.10.2023 г. по НАХД № 9003/2023 г. на Софийски районен съд, НО, 93-и състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

